

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 17. juli 2013

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 5. juli 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 307 (SOU Alm. del).

IN/ J.nr. 475018

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Spørgsmål nr. 307:

"Ministeren bedes besvare følgende spørgsmål for at afklare retningslinjerne for kommunernes ret til at anvise borgerne at anskaffe robotstøvsugere:

- Er det ministerens opfattelse, at en robotstøvsuger er et forbrugsgode, jf. afgrænsningen i lov om social service § 113?
- Mener ministeren, at det er muligt at bevilge en robotstøvsuger efter lov om social service, som hjælpemiddel eller forbrugsgode, og i givet fald på baggrund af hvilke betingelser?
- Er det lovligt for en kommune at forlange, at der skal forefindes en robotstøvsuger i et hjem, hvor der skal leveres praktisk bistand bevilget efter lov om social service, og i givet fald på hvilke betingelser?
- Kan kommunerne forlange, at personer, der skal modtage praktisk bistand i hjemmet efter lov om social service, selv skal anskaffe en robotstøvsuger, hvis kommunen mener, at det er nødvendigt at anvende en robotstøvsuger i forbindelse med rengøringen?
- Mener ministeren, at der er dokumentation for, at en robotstøvsuger kan løse hele eller dele af rengøringen hos en person, der modtager praktisk bistand i hjemmet efter lov om social service, og at personlig assistance til rengøring kan erstattes af en robotstøvsuger, uden at indhente borgerens accept?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at Ankestyrelsen den 7. marts 2012 har truffet en principiel afgørelse vedrørende robotstøvsugere. Af Ankestyrelsens afgørelse (nr. 83-12) fremgår, at kommunen er berettiget til at give afslag på fortsat praktisk hjælp med henvisning til, at borgeren kan benytte mindre belastende arbejdsstillinger, at borgeren kan gøre brug af andre redskaber eller teknologiske hjælpemidler, og at borgeren kan dele opgaverne op. Kommunen skal samtidig med afgørelsen om praktisk hjælp tage stilling til, om der er behov for andre former for hjælp og støtte

Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om tildeling af praktisk hjælp og personlig pleje på baggrund af en konkret og individuel vurdering af behovet for hjælp til de opgaver, som borgeren ikke selv kan udføre. Det konkrete tilbud om hjælp skal dække borgerens behov og leve op til formålet med hjælpen. Det er min opfattelse, at velfærdsteknologi, heriblandt robotstøvsugere, både giver rum for effektive opgaveløsninger og økonomiske besparelser. Men vigtigst af alt kan de øge fleksibiliteten og selvbestemmelsen i den enkelte borgers hverdag. I mange af de tilfælde, hvor en robotstøvsuger er det rigtige middel til at aflaste en borger med rengøringen, vil der stadig være brug for, at kommunen hjælper borgeren med andre ting.

I principafgørelsen tog Ankestyrelsen ikke stilling til, hvorvidt robotstøvsugere skal betragtes som forbrugsgoder, der kan ydes støtte til efter reglerne i Serviceloven, eller som sædvanligt indbo, som borgeren selv må anskaffe sig. Efterfølgende har Ankestyrelsen uddybet afgørelsen i Nyt fra Ankestyrelsen nr. 3 (2012), og heraf fremgår det, at robotstøvsugere bør betragtes som forbrugsgoder, fordi de fremstilles og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed.

Ved sædvanligt indbo forstås forbrugsgoder, der findes i ethvert hjem, der måtte ønske det, og det er derfor en løbende vurdering, hvorvidt et givent forbrugsgode kan anses for at være en del af et sædvanligt indbo. Da robotstøvsugere er forholdsvis nye på markedet, er de efter Ankestyrelsens opfattelse ikke at betragte som sædvanligt indbo.

I forhold til betingelserne for at yde støtte til hjælpemidler og forbrugsgoder kan det oplyses, at efter servicelovens § 112 skal kommunalbestyrelsen yde støtte til hjælpemidler til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendigt for, at borgeren kan udøve et erhverv.

Efter servicelovens § 113 kan der ydes støtte til forbrugsgoder, når de samme betingelser, som gælder i forhold til reglerne om hjælpemidler, er opfyldt. Ved forbrugsgoder forstås et produkt, der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug med den almindelige befolkning som målgruppe. Hjælp til forbrugsgoder ydes som udgangspunkt som et kontant beløb, der svarer til 50 pct. af prisen på et almindeligt standardprodukt af den type, der er behov for til at afhjælpe den nedsatte funktionsevne.

Efter servicelovens § 113, stk. 5, kan et almindeligt forbrugsgode desuden i ganske særlige tilfælde have en så specifik funktion til at kompensere for den nedsatte funktionsevne hos en borger, at forbrugsgodet reelt ikke har anden funktion end at fungere som et hjælpemiddel. I en sådan situation omfatter støtten de fulde anskaffelsesudgifter til det bedst egnede og billigste produkt.

Karen Hækkerup

/ Eva Pedersen